

Антон Руднєв помер увечері 24 квітня 2024 року.

Ця новина надійшла до нас з передмістя Харкова, де Антон Руднєв жив зі своєю дружиною Любов'ю Руднєвою. 8 січня 2024 року Антону виповнилося 98 років. Він народився в Житомирі в 1926 році, його батько став жертвою сталінського «Великого терору», його заарештували 1 грудня 1937 року за безпідставним звинуваченням у «розкраданні сільгосппродукції», того ж дня розстріляли. Родина втратила житло і була змушена переїхати в передмістя Харкова, в селище Пісочин, де жила його бабуся. Після окупації Харкова, Антон приєднався до групи опору і разом з друзями збирав вибухові речовини з німецьких артилерійських снарядів для атак на військову інфраструктуру окупаційних військ. За це 15-річний юнак був заарештований та ув'язнений у харківській в'язниці гестапо до травня 1942 року. 11 травня 1942 року його примусово вивезли до Німеччини. Він був вимушений виконувати примусові роботи на бременських авіаційних заводах (Focke-Wulff-Flugzeugwerke та Weser Flugzeugbau GmbH). На заводі Bremer Flugzeugwerke він працював на кухні і, серед іншого, різав хліб. У своїх спогадах він описує, як завдяки цій роботі вийшов на контакт з підпільною групою: «Ми приносили в табір шматочки хліба, крихти які падали, коли ми різали хліб. Це допомагало хворим у таборі. Так тривало три місяці. Потім нас зловили з крихтами хліба і замкнули в таборі».

Після двох спроб втечі його відвезли до Гамбурга і спочатку ув'язнили у в'язниці Фюльсбюттель. Звідти його відправили на розчищення завалів у Гамбурзі. У лютому 1943 року його перевели до концентраційного табору Нойєнгамме. Наприкінці війни його перевезли до концентраційного табору Берген-Бельзен, з якого він був звільнений 15 квітня 1945 року.

Антон організовував культурні заходи та заходи для школярів в Україні, де розповідав про своє ув'язнення. Разом з дружиною він відвідав Гамбург у 2010 і 2019 році і взяв участь у вшануванні пам'яті в'язнів концтабору Нойєнгамме 3 травня. Антон підтримував тісні контакти з іншими в'язнями концтабору Нойєнгамме, особливо з Євгеном Малихіним. 9 травня 2023 року український уряд вшанував його пам'ять меморіальною дошкою за опір німецькій окупації в Харкові.

Антон відчув на собі агресивну війну, розв'язану Росією проти України, у Харкові 22 лютого 2022 року. Переживання поточної війни переплелися з його спогадами і зробили останні роки його життя дуже важкими. У травні Євгеній Телуха, історик з об'єднання «Харків Молодий», взяв інтерв'ю в Антона Руднєва для проєкту «В'язні концтабору Нойєнгамме з України», який був ініційований Меморіалом концтабору Нойєнгамме у 2022 році. Проєкт передбачав створення малюнків на основі спогадів Антона Руднєва

та колишніх в'язнів концтабору Нойенгамме Надії Зуєвої та Григорія Неделько. Малюнки українських художників Олександра Путівського та Романа Колесникова експонуються у фойє основної виставки до 23 червня 2024 року.

Разом з його дружиною Любов'ю Рудневою та його родиною ми сумуємо через втрату мужньої людини, яка в останні роки вкотре пережила страх та загрози своєму життю. Ми пам'ятаємо його та багатьох інших жертв нацистських переслідувань в Україні.

Anton Rudnjew und Ljubow Rudnjewa vor der am 9. Mai 2023 eingeweihten Gedenktafel bei Kharkiw @Ljubow Rudnjewa